

15.05.2013.

Б
Р
О
Ј

5

BILTEN

**Poljoprivredna savetodavna i
stručna služba Jagodina**

SADRŽAJ BILTENA:

STOČARTVO

- ISKORIŠĆAVANJE TRAVNJAKA (I DEO)

- Dipl.ing.Dragan Jakovljević

RATARSTVO

- UTICAJ TEMPERATURE I VLAGE NA RAZVOJ KUKURUZA

- Dipl.ing.Milanka Miladinović

- SIRAK-KRMNA I ENERGETSKA BILJKA

- Dipl.ing.Miodrag Simić

POVRTARSTVO

- NAVODNJAVANJE POVRĆA

- Dipl.ing Dragan Mijušković

- RASAĐIVANJE PAPRIKE I MERE NEGE

- Dipl.ing.Mira Miljković

VOĆARSTVO I VINOGRADARSTVO

- PROREĐIVANJE CVETOVA I PLODOVA

- Dipl.ing.Dejan Jocić

ZAŠTITA BILJA

- ZAŠTITA KUKURUZA OD KOROVA

- Dipl.ing.Ružica Đukić

STOČARSTVO

. ISKORIŠĆAVANJE TRAVNJAKA (I DEO)

Stočarstvo je najvažnija grana i nosilac razvoja poljoprivrede svake zemlje. Preko njega se ratarski proizvodi pretvaraju u meso i mleko, a iskorišćavanjem stajnjaka održava se struktura zemljiša i stvaraju preduslovi za ekonomičniju proizvodnju drugih proizvoda, voćarskih, povrtarskih. Niska proizvodnja po grlu je posledica loše ishrane, pre svega grešaka u pripremanju i iskorišćavanju kabaste stočne hrane, a tamo gde se ostvaruje visoka proizvodnja, cena mleka i mesa je visoka jer se zasniva na visokom učešću koncentrata. Racionalizacija stočarske proizvodnje je moguća jedino većim korišćenjem kabaste stočne hrane i poboljšanjem njenog kvaliteta. To se može uraditi na tri načina. Prvi način je povećanje učešća leguminoznih komponenti u strukturi travnjaka, čime se smanjuje potreba za primenom azotnih đubriva sa jedne i povećanje kvaliteta stočne hrane zbog većeg sadržaja proteina u smeši hraniva sa tog travnjaka. Drugi način je veće iskorišćavanje travnjaka (pašnjaka) tokom letnjeg perioda i treći način je većom upotrebom siliranja kao načina konzerviranja stočne hrane za zimsku ishranu.

Izbor kvalitetne stočne hrane - Prirodni travnjaci imaju najveće učešće u strukturi poljoprivrednih površina u Srbiji. Prema poslednjim podacima zastupljeni su sa 28,3%, a u centralnoj Srbiji sa 39,1%. Površine se povećavaju sa povećanjem nadmorske visine, tako da u planinskom području imaju dominantno mesto u poljoprivrednoj proizvodnji. Njihova produktivnost je dosta niska i iznosi 0,6 tona po hektaru na pašnjacima i 1,9 tona po hektaru na livadama. Brojnim istraživanjima utvrđeno je da se upotrebom đubriva produktivnost može uvećati tri do četiri puta. Međutim postavlja se pitanje opravdanosti ove agrotehničke mere ne zbog njenog ekonomskog značaja već zbog činjenice da se i ovako niska proizvodnja vrlo malo koristi u planinskom području zbog smanjenja broja stoke, a u ravničarskom zbog većeg oslanjanja na druge izvore stočne hrane što je vrlo često ekonomski manje opravdano. Pravilnom upotrebom đubriva, kombinovanjem s kvalitetnom (izbalansiranim odnosom trave i leguminoze), sejanim travnjacima i adekvatnim iskorišćavanjem, na travnjacima se može obezbediti kvalitetna stočna hrana koja može u velikoj meri zadovoljiti potrebe životinja uz značajno smanjenu upotrebu koncentrovanih hraniva.

Dominantan oblik iskorišćavanja travnjaka, pre svega livada jeste kosidba, i to najčešće kasna, kada se zaklapa celokupna masa prizemnog lišća kada se razvojem generativnih organa podiže na veću, što uz sušne periode ne omogućava biljkama brzu regeneraciju. Iz raznih istraživanja došlo se do zaključka da se ranijom kosidbom, 30 dana od početka vegetacije dobija se nešto niži ukupan prinos, 5,3 tone po hektaru od kosidbe koja se obavi 70 dana od kretanja vegetacije 5,5 tone po hektaru, ali je zato kvalitet kod ranije kosidbe bolji i prinos sirovih proteina veći za oko 200 kilograma po hektaru. Ispaša kao najekonomičniji način iskorišćavanja nije u dovoljnoj meri zastupljena. Tamo gde je zastupljena najčešće je slobodna, gde se ne vodi računa o pravilnom opterećenju pašnjaka, najčešće ne manje produktivnim površinama i nagibima. Preteranom ispašom ovih površina povećava se njihova degradacija koja je izazvana selektivnošću prilikom ispaše biljnih vrsta a samim tim podsticanje razvoja lošijih korovskih vrsta kao i podsticanje erozivnih procesa izazvanih preteranom ispašom površina na nagibima.

Ekonomski aspekti: Intenziviranje stočarske proizvodnje nije moguće bez uključivanja organizovanijeg sistema iskorišćavanja travnjaka zasnovanog na potrebama životinja s jedne, i mogućnosti očuvanja travnjaka s druge strane. Posebno treba naglasiti neophodnost uključivanja organizovanog pašnjačkog iskorišćavanja, čije su prednosti nad kosidbom višestruke. Kao prvo treba ukazati na ekonomske aspekte ovog načina iskorišćavanja. Naime, odnos cene koštanja jedne hranljive jedinice kabaste stočne hrane iskorišćene preko sena prema ispaši je 3:1. Osim toga, boravak stoke na pašnjaku ima povoljno fiziološko dejstvo utičući na poboljšanje zdravstvenog stanja životinja, odnosno na povećanje otpornosti prema bolestima koje su u stajskom načinu držanja vrlo često. Zelena hrana je bogatija proteinima, karotinom, vitaminima (D, C i E) čiji se sadržaj smanjuje usled autolize pri sušenju sena. Klasično sušenje sena na zemlji karakterišu veliki gubici suve materije (30-50%), sirovih proteina (22-41%) i karotina (90%). Veličina gubitaka zavisi od vremenskih uslova.

Ukoliko se seno priprema na raznim napravama ili u sušarama gubici su znatno manji. Ispašom se svi ovi gubici eliminišu ili svode na minimum. Životinje tokom ispaše izlučuju ekskreme koji utiču na povećanje plodnosti zemljišta, što se odražava na povećanje produktivnosti i stabilnosti proizvodnje na njima. Naime istraživanja su pokazala da je produkcija prirodnog travnjaka bila veća u pašnjačkom, u odnosu na kosidbeni sistem iskorišćavanja.

Savetodavac za stočarstvo
Dipl.ing.Dragan Jakovljević

RATARSTVO I POVRTARSTVO

UTICAJ TEMPERATURE I VLAGE NA RAZVOJ KUKURUZA

Kukuruz je biljka toplog podneblja i za svoje uspevanje, tokom vegetacije, zahteva relativno visoke temperature u toku celog dana, uz dovoljnu obezbeđenost vodom. Smatra se da je za gajenje kukuruza potrebna letnja izoterma iznad 18,9 stepeni C i prosek noćnih temperatura u toku letnjih meseci iznad 12,8 stepeni C, kao i količina padavina iznad 200 mm. Najbolji uslovi za gajenje kukuruza su u tzv. "Kukuruznom pojasu" SAD gde je srednja letnja temperatura između 21 i 26 stepeni C, a srednja noćna nije iznad 14,5 C. Količina padavina je znatno veća od 200 mm. Kukuruz počinje da klija pri temperaturi 10°C, mada postoje i izvesni genotipovi koji klijanju i na 6°C. Mlade biljke kukuruza mogu da podnesu prolećne mrazeve do -3°C, na nižoj temperaturi od ove dolazi do oštećenja mladih listova, pa potom izrastaju novi, zbog toga sa presejavanjem kukuruza posle mraza ne bi trebalo žuriti. Naravno, biljke oštećene mrazom zaostaju u razvoju. Temperaturni uslovi zemljišta i vazduha u velikoj meri utiču na brzinu klijanja. Pri setvi kukuruza u ranim rokovima, u nedovoljno zagrejanom zemljištu, ponici biljaka se javljaju za 28-30 dana. Pri setvi u normalnim rokovima, odnosno pri temperaturi zemljišta na dubini setve od 10-12 C ponici se javljaju već posle 7-10 dana. Visoke temperature su nepovoljne za rast kukuruza, iako se smatra da je kukuruz usev otporan na visoke temperature. Pri temperaturi iznad 32°C i

relativnoj vlazi vazduha oko 30% polen gubi sposobnost klijanja u toku jednog do dva časa posle rasprskivanja prašnika.

Kao rezultat toga oplodnja ženskih cvetova je nepotpuna, pa se dobijaju nedovoljno ispunjeniklipovi.

POTREBE ZA VODOM

Kukuruz u toku vegetacije zahteva velike količine vode. Ispitivanjima u ogledima kukuruz za prinos od oko 6 tona po hektaru troši oko 480-600 mm padavina. Na zemljištu dobre propustljivosti i dobrih fizičkih svojstava kukuruz može da iskorištava vlagu sa dubine od 1,5 do 2 metra, a ponekad i više. Prinos kukuruza se smanjuje ukoliko je manjak padavina u početku intenzivnog porasta, a to je u našim uslovima kraj juna i početak jula. Za većinu područja u kojima se kukuruz gaji, posebno u poslednjih desetak godina koje su bile izrazito sušne, neophodno je poduzimati mere koje obezbeđuju sakupljanje i čuvanje vlage u zemljištu: -rano, letnje i jesenje duboko oranje, zatvaranje brazde i što ranija prolećna obrada, pravilna nega, naročito sistematska međuredna obrada useva, pravilna ishrana mineralnim đubrivima, navodnjavanje gde god je to moguće.

Nedostatak vlage u zemljištu, a naročito u vazduhu, u doba svilanja, praćen visokim temperaturama, deluje na sušenje svile i na neplodnost polena, pa zbog toga dolazi do slabije oplodnje. U toku metličanja, izbacivanje žigova (svile) i oplodnje vrlo je važno da biljke budu obezbeđene dovoljnim količinama vlage u zemljištu i vazduhu. Pri nedostatku vode u ovom periodu razvoja kukuruza u trajanju svega jednog ili dva dana, prinos se smanjuje za 20%, ako sušni period potraje 6-8 dana prinos se može smanjiti do 50%.

Savetodavac za ratarstvo
dipl.ing.Milanka Miladinović

SIRAK-KRMNA I ENERGETSKA BILJKA

Sirak je značajna ugljenohidratna krmna kultura koja sa prinosom, kvalitetom i dugim vremenskim periodom košenja u toku godine ističe u ishrani preživara. Kada postigne visinu 70-100 cm visine, sirak se može koristiti kao zelena masa i za vlažno konzerviranje. U mlađim fazama biljke imaju veći sadržaj sirovih proteina i manji sadržaj sirove celuloze. Posle kosidbe biljke se obnavljaju i iz prizemnih čvorova rastu nova stabla. Vreme kosidbe ima uticaja na intenzitet obnavljanja. Ako se kosi posle izbivanja metlice istraživanjima je utvrđeno da je porast sirka slabiji a broj izdanaka manji. Krmni sirak ostvaruje najveći prinos i najbolji kvalitet u prvom otkosu, kada je metlica u vršnom listu rukavca, a drugi otkos se kosi pred pojavu prvih jesenjih mrazeva. Kada je seme krmnog sirka u voštanoj zrelosti odlično je za siliranje, tada je jednootkosa i pogodni su samohidridi koji do kraja vegetacije imaju sočnu stabljiku i sladak sok isceden iz stabla. U sušnom godinama setvom u naizmjenične redove sa kukuruzom za siliranje obezbeđuje dovoljno vlage u silažnoj masi kada kukuruz naglo izgubi zelene listove.

Zbog izuzetno velike varijabilnosti roda Sorghum moguće je stvaranje hibrida za specifične namene, kao što je visok sadržaj šećera u stablu, a biljke sa visokim sadržajem celuloze pogodne su za proizvodnju bioenergije (obnovljiva energija). Intenziviranjem poljoprivredne proizvodnje deo obradivog zemljišta moraće da se koristi za proizvodnju bioenergije.

Sirak može da se gaji na različitim tipovima zemljišta (slatina, peskovita zemljišta, zemljišta težeg mehaničkog sastava), dobro podnosi sušu i visoke letnje temperature, bolje od većine gajenih krmnih biljnih vrsta. Ima moćan žiličast korenov sistem, jake usisne moći, zbog čega uspeva na onim tipovima zemljišta koje su za ostale biljne vrste manje pogodni ili imaju niske prinose. Iz zemljišta koristi velike količine hraniva za postizanje visokih prinosa, dobro reaguje prinosom na đubrenje i navodnjavanje.

Savetodavac za ratarstvo
Dipl.ing. Miodrag Simić

NAVODNJAVANJE POVRĆA

Za postizanje stabilnih prinosa i normalan porast kultura koje gajimo neophodno je obezbediti dovoljne količine vode u svim razvojnim fazama, kako bi biljke lakše usvajale hraniva iz zemljišta.

Povrtarskim kulturama je potrebno vlage oko 85-95 % PVK, pa im je neophodno intenzivno navodnjavanje za postizanje visokih prinosa. Povrtarske kulture: paprika, paradajz, plavi paradajz, lubenice i dinja, ne trpe kvašenje nadzemnih delova ne odgovara im visoka vlažnost vazduha i kod njih se preporučuje navodnjavanje kap po kap. Zalivanje kišenjem nije preporučljivo kod ovih kultura.

Kupusnjače, zelena salata i krastavci odlično reaguju na zalivanje kišenjem pa se kod njih i preporučuje. Kupusnjače imaju najveće potrebe za vodom prilikom formiranja glavice, krastavac i paradajz najmanje potrebe za vodom imaju prilikom cvetanja, dok u fazi intenzivnog plodonošenja traže velike količine vode.

Korenasto povrće navodnjavati u kontinuitetu tokom cele vegetacije i prinosi neće izostati.

Najbolje rezultate postizemo u koliko navodnjavanja vršimo u ranim jutarnjim časovima jer su tada najmanje temperaturne razlike vazduha I vode.

Nikako netreba navodnjavati kada su visoke dnevne temperature, hladnom vodom jer izaziva stress kod biljke I biljke su podložnije oboljevanju.

Najbitnije prilikom navodnjavanja obratiti pažnju na kvalitet vode. Naj kvalitetnija voda za navodnjavanje je kišnica, I vode iz rečnih tokova I jezera.

U letnjim mesecima preporučuju se navodnjavanja u par navrata manjim zalivnim normama.

Najveće potrebe za vodom od svih povrtlarskih kultura imaju paprika, krastavci, lubenice i dinje , zato ih moramo redovno I obilno zalivati.

Savetodavac za povrtarstvo
Dipl. ing Dragan Mijušković

RASAĐIVANJE PAPRIKE I MERE NEGE

Rasađivanje paprika počinje kada prođe opasnost od ranih prolećnih mrazova, tj. kada dnevna temperature iznosi preko 15 stepeni C. Srednje rana sadnja je od 10 do 25 maja, a kasna od 25 maja do 10 juna. Pred rasađivanje I čupanje rasada, dan ranije treba dobro zaliti. Prilikom vađenja rasada ne treba direktno čupati, nego podkopati I podignuti lopatom. Rasad treba klasifikovati, samo onaj koji odgovara za sadnju 6-8 listova, sa čvrstom stabljikom I kratkim hipokotilom I epikotilom, visine do 25 cm. Sadnju treba obaviti na dobro pripremljenom I pođubrenom zemljištu. Za osnovno đubrenje preporučuje se granulirano đubrivo, a za prihranu se preporučuje fertirigacija. Neposredno pre sadnje treba uneti treflan 1,5-2 kg, unošenjem na dubinu 5-10 cm. Sadnja se obavlja na rastojanju 65x 25cm na dubinu 5-6cm, tj. do kotiledonih listića I po oblačnom vremenu.

Obrada u toku vegetacije: kultiviranje, navodnjavanje i prihranjivanje

Kultiviranje paprike ima za cilj aeraciju površinskog sloja, održavanje vlage i mehaničkog uništavanja korova. Ova mera se obavlja dok paprika ne sklopi redove. Posle svake kiše i navodnjavanja treba izvršiti međurednu kultivaciju, da se ne stvara pokorica. Pored kultiviranja biljke dobro reaguju i na okopavanje. U toku vegetacije treba obaviti 2-3 okopavanja.

Proizvodnja povrtarske paprike, bilo iz rasada ili direktnom setvom ne može bez navodnjavanja. Potrebe za vodom se povećavaju kako biljka raste, naročito u fazi cvetanja i oplodnje.

Ishrana biljaka u toku vegetacije je jedna od osnovnih agrotehničkih mera i ima najveći uticaj na prinos. Odnos ploda i vegetativne mase paprike gajene na otvorenom je oko 3:1, što se uzima u obzir planiranja ishrane.

Azot je element koji najviše utiče na razvoj i kvalitet ploda i količinu prinosa. Dobra snadbevenost azotom je vrlo značajna u prvoj polovini vegetacionog perioda. Fosfor je značajan za ukorenjavanje, pa se dodaje nakon rasađivanja. Kalijum u ishrani obezbeđuje dobar vodni režim, veći imunitet biljke, dobar ritam zrenja i bolji kvalitet ploda. Naglasak na kalijum je u drugoj polovini vegetacije. Plod je naosetljiviji na nedostatak kalcijuma i njegov nedostatak prouzrokuje trulež vrha ploda. Najosetljiviji period je od završetka formiranja korenovog sistema do pojave prvih zametaka. Prihrana je tokom cele vegetacije.

Savetodavac za povrtarstvo
Dipl.ing. Mira Miljković

VOĆARSTVO

PROREĐIVANJE CVETOVA I PLODOVA

Proređivanje cvetova i plodova je redovna i veoma važna pomotehnička mera koja se redovno primenjuje kod većine voćnih vrsta, a pogotovo kod jabuke i breskve.

Na manjim površinama i kada je u pitanju manji broj stabala moguće je raditi ručno proređivanje plodova, ali kada je u pitanju veća površina onda se to mora raditi

hemijskim putem. Kod nekih sorti jabuke je česta pojava da stabla u pojedinim godinama rađaju obilno, a potom u pojedinim godinama počinju da rađaju neredovno. U godinama sa visokim prinosima dobija se dosta nekvalitetna jabuka sa izuzetno malim procentom kvalitetnih plodova. Da bi stabla umereno rađala svake godine neophodno je proređivanje plodova. Iako se rezidbom pokušava uspostaviti ravnoteža između rasta i rodnosti, ipak je ova mera nedovoljna, pa se u pojedinim godinama mora pribеći proređivanju plodova. Ovom pomotehničkom merom dobijaju se kvalitetniji plodovi, otklanja alternativno rađanje, olakšava berba i ostvaruje znatno bolji finansijski rezultat.

Kod sorti jabuke i kruške sa srednje krupnim plodovima se na rodnoj grančici ostavljaju po dva ploda, a kod sorti sa krupnijim plodovima po jedan plod. Kod jabuke se plodovi ručno proređuju posle juskog opadanja plodova. Prvo se uklanjaju zaraženi, deformisani, mehanički povređeni, a zatim sitni na kratkim grančicama i plodovi u senci.

U razvijenijim voćarskim zemljama kao redovna pomotehnička mera sprovodi se i hemijsko proređivanje cvetova ili zametnutih plodića jabuke. Iako je ručno proređivanje najpouzdanije ipak se na većim površinama mora raditi hemijsko proređivanje.

Proređivanje plodova je najbolje raditi po tihom vremenu, na temperaturi između 15 i 25 °C i relativnij vlažnosti iznad 70% i sa 1.000-1.500 litara vode po hektaru. Ukoliko hemijsko proređivanje nije uspelo u celosti, treba izvršiti ručnu korekciju. Ručno proređivanje jabuke nije uobičajeno, ali ako će se dobiti preko 90% plodova prve klase, onda je to ekonomski opravdano.

Plodovi šljiva kod nas se veoma retko proređuju, mada bi to trebala da bude redovna pomotehnička mera, pogotovu kod sorti čija je namena za stonu upotrebu i sorti ranijeg vremena sazrevanja. Uklanjaju se blizanci, oštećeni i zaraženi plodovi, a zdravi se ostavljaju na mešovitoj grančici na razmaku 6-8 cm, a na kitici i cvetnoj grančici 1-2 ploda.

Breskva se proređuje posle opadanja neoplođenih cvetova i zametnutih plodova. Vršiti se kontrola ostalih plodova i njihovo proređivanje ako ih ima više. Najpovoljniji rok za proređivanje plodova bresaka je na početku druge etape razvitka plodova (14-15 dana posle cvetanja), a kod sorti koje razvijaju partenokarpne plodove, pred početak zatvrdnjavanja koštice. Posle zatvrdnjavanja koštice, proređivanje plodova ne podstiče njihovu krupnoću. Plodovi se kidaju rukom ili im se seku peteljke, neposredno ispod osnove ploda.

Prvo se proređuju rane sorte, zatim one koje su imale veliko zametanje plodova, a potom srednje i pozne sorte. Intenzitet proređivanja zavisi i od veličine stabla, dužine mešovitih rodnih grančica i broja zametnutih plodova. Prilikom proređivanja prvo se izbacuju plodovi blizanci, oštećeni, zaostali u porastu i plodići sa zasenjenih mesta. Na umereno razvijenim mešovitim grančicama se ostavljaju 3-4 razvijena plodića, a na dužim mešovitim grančicama 5-6 plodića koji su izloženi svetlosti. Praktikuje se da se prilikom proređivanja plodova breskve ostavljaju plodovi na razmaku šake, ali je bolje proređivati plodove na osnovu njihovog kvaliteta i same grančice na kojoj se nalaze plodovi. Za sada se breskva proređuje samo ručno, mada se i hemijsko proređivanje cvetova i plodića ispituje duži niz godina, ali još uvek nije pronađena dovoljno sigurna i pouzdana materija.

Da bi se razvili što krupniji plodovi kajsije se proređuju ručno i hemijskim preparatima. Samooplodne sorte zameću 30-70% plodova i bez proređivanja im se drvo mnogo iscrpljuje, a plodovi su suviše sitni. Ukoliko se plodovi upotrebljavaju kao stono voće ili za kompote onda bi bilo potrebno izvršiti proređivanje plodova. Najpovoljnije vreme proređivanja plodova kajsije je kada prođe opasnost od poznih mrazeva, ali pre početka zatvrdnjavanja koštice. Na mešovitim se ostavlja 5-8 plodova, na cvetnim grančicama 2-3, a na kiticama 1-2 ploda.

Savetodavac za voćarstvo i vinogradarstvo

Dipl.ing. Dejan Jocić

ZAŠTITA BILJA

ZAŠTITA KUKURUZA OD KOROVA

Kukuruz ima u početku vegetacije vrlo spori rast, a to pogoduje razvoju korova. Borba protiv korova počinje već predsetvenom obradom. Osim obradom zemljišta može se preventivno delovati na razvoj korova adekvatnim plodoredom, čišćenjem poljoprivrednih mašina kojima je moguće preneti seme ili vegetativne delove korovski biljaka. Za suzbijanje korova koriste se različita hemijska sredstva – herbicidi. U praksi se sreće veliki brojem korovnih vrsta koje se međusobno razlikuju po građi vegetativnih organa, načinu razlikovanja i fiziologiji. Svaki preparat deluje samo na jednu vrstu ili grupu korova, dok na ostale korove ne deluje (selektivnost). Zbog toga se u praksi najčešće koristi kombinacija nekoliko hemijskih preparata koji zajednički imaju širok spektar delovanja (pre setve se inkorporiraju u setveni sloj zemljišta, sa setvom ili posle setve, ali pre nicanja, te dopunsko tretiranje poslije nicanja sve do razvoja 7-9 listova).

Posle nicanja koristimo sledece preparate

Aktivna materija	Korovi	Vreme primene	Količina primene	Preparati
nikosulfuron	Jednogodišnji I višegodišnji uskolisni I širokolisni korovi	Usev 2-6 lista korovi 2-6 lista	1l/ha(10ml/100m)j ednokratno Sirak 1.250.5+0.75 dvokratno	Siran, Talisman, Eliminator, Nikogan, Nikosav
mezotrion	Jednogodišnji širokolisni	Kukuruz 2-8 lista	0.15-0.25l/ha	Callisto
dikamba	Jednogodišnji I višegodišnji širokolisni	Kukuruz u fazi 5 lista	0.5-0.7l/ha	Dimark, Dikamba, Plamen, Joker

bentazon	Jednogodišnji I višegodišnji širokolisni	Kukuruz u fazi 4 lista	2l/ha	Cambio,Avalon,Galbenon
rimsulfuron	Jednogodišnji I višegodišnji uskolisni I jednogodišnjiširok olisni korovi	Kukuruz u fazi 1-7lista	40-50gr/ha	Tarot, Tiger,
ciklooksdim	Jednogodišnji I višegodišnji uskolisni	Kukuruz u fazi 3-5lista	0.75-1l/ha	Focus ultra(u hibridima otpornim na ciklooksdim)
Foramsulfuro n+izoksadife n etil	Jednogodišnji luskolisni jednogodišnjiširok olisni korovi	Kukuruz u fazi 2-6lista	2l/ha	Equip
Izoksaflutol+t erbutilazin	Jednogodišnji širokolisni	Samo do 3. lista	1.5-2l/ha	Merlin duo

Savetodavac za zaštitu bilja
Dipl.ing. Ružica Đukić